

Samling af Afgørelser

DOMSTOLENS DOM (Syvende Afdeling)

29. oktober 2015*

»Præjudiciel forelæggelse — princippet om forbud mod forskelsbehandling — artikel 18 TEUF — unionsborgerskab — artikel 20 TEUF — fri bevægelighed for personer — artikel 63 TEUF — frie kapitalbevægelser — færdsel — førere, der har bopæl i den berørte medlemsstat — pligt til ved en politikontrol at forelægge bevis på stedet for lovligheden af brugen af køretøjer, der er registreret i en anden medlemsstat«

I sag C-583/14,

angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 267 TEUF, indgivet af Szombathelyi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (forvaltnings- og arbejdsretten i Szombathely, Ungarn) ved afgørelse af 11. december 2014, indgået til Domstolen den 18. december 2014, i sagen:

Benjámín Dávid Nagy

mod

Vas Megyei Rendőr-főkapitányság,

har

DOMSTOLEN (Syvende Afdeling)

sammensat af formanden for Sjette Afdeling, A. Arabadjiev, som fungerende formand for Syvende Afdeling, og dommerne C. Lycourgos (refererende dommer) og J.C. Bonichot,

generaladvokat: J. Kokott

justitssekretær: A. Calot Escobar,

på grundlag af den skriftlige forhandling,

efter at der er afgivet indlæg af:

- den ungarske regering ved M. Tátrai og G. Koós, som befuldmægtigede
- Europa-Kommissionen ved E. Montaguti og B. Béres, som befuldmægtigede,

og idet Domstolen efter at have hørt generaladvokaten har besluttet, at sagen skal pådømmes uden forslag til afgørelse,

afsagt følgende

* Processprog: ungarsk.

Dom

- 1 Anmodningen om præjudiciel afgørelse vedrører fortolkningen af artikel 18 TEUF og artikel 20, stk. 2, litra a), TEUF.
- 2 Anmodningen er blevet indgivet i forbindelse med en tvist mellem Benjámín Dávid Nagy og Vas Megyei Rendőr-főkapitányság (hovedpolitistationen i Vas-provinsen, herefter »hovedpolitistationen«) vedrørende en administrativ bøde for overtrædelse af nationale regler om brug af køretøjer med udenlandsk nummerplade på ungarsk område for så vidt angår personer med bopæl på dette område.

Retsforskrifter

- 3 I Ungarn bestemmer § 20, stk. 1, litra l), og § 20, stk. 4, i lov nr. I af 1988 om færdsel på vejene (A közúti közlekedésről szóló 1988. évi I. törvény, herefter »færdselsloven«) følgende:

»1. For så vidt angår personer med bopæl, eller organer med hjemsted, i Ungarn kan den, der overtræder bestemmelserne i nærværende lov, andre retsakter eller særlige forskrifter eller EU-retlige forskrifter vedrørende [...] ejerskab eller brug af køretøjer med udenlandsk nummerplade på ungarsk område, pålægges en bøde.

[...]

4. Den, der overtræder en af bestemmelserne i stk. 1, [...] litra l) [...], pålægges en bøde på mellem 10 000 og 800 000 [ungarske forint (HUF) (ca. 32 EUR til 2 500 EUR)]. Det maksimale beløb for disse bøder fastlægges i en særlig lov [...]

- 4 Lovens § 25/B bestemmer:

»1. Køretøjer med en registreringsattest udstedt af administrative myndigheder og ungarske nummerplader udstedt af trafikmyndighederne [...] må køre på vejene, såfremt:

- a) ejeren betragtes som ejer på det nationale område i medfør af bestemmelserne i nærværende lov, eller
- b) føreren af køretøjet har bopæl på ungarsk område.

2. Bestemmelserne i stk. 1, litra a), finder ikke anvendelse, når

- a) ejeren ikke er en fysisk person og udøver sine sædvanlige aktiviteter i et andet land, hvor denne har et registreret forretningssted (filial) [...]

[...]

4. Bestemmelserne i stk. 1, litra b), finder ikke anvendelse, hvis føreren af køretøjet

- a) ikke har sin sædvanlige bopæl på ungarsk område
- b) benytter køretøjet på ungarsk område i maksimalt 30 dage i løbet af en periode på seks måneder, og ejeren har givet samtykke hertil i form af en tilladelse, der meddeles i et dokument, hvoraf tidspunktet for, hvornår køretøjet er kommet i førerens besiddelse, samt perioden for tilladelsen til brugen af køretøjet fremgår, eller

- c) har modtaget køretøjet, der benyttes på ungarsk område, fra en udenlandsk ejer med henblik på at udføre sit sædvanlige arbejde.

[...]

5. Ejeren eller føreren af køretøjet skal under kontrollen godtgøre, at de krav, der er fastlagt i stk. 2 og 4, er opfyldt, ved at fremvise et offentligt dokument eller et retsgyldigt privat dokument udfærdiget på ungarsk eller forsynet med en bekræftet eller en simpel oversættelse til ungarsk.«

- 5 § 12/A i regeringsdekret nr. 156/2009 af 29. juli om fastlæggelse af størrelsen på bøder for overtrædelse af visse bestemmelser vedrørende vejtransport af gods og personer og vejtrafik og om regulering af administrative kompetencer i forbindelse med pålæggelse af bøder (A közúti árufuvarozáshoz, személyszállításhoz és a közúti közlekedéshez kapcsolódó egyes rendelkezések megsértése esetén kiszabható bírságok összegéről, valamint a bírságolással összefüggő hatósági feladatokról szóló 156/2009. Kormányrendelet) bestemmer følgende:

»1. En ungarsk ejer af et køretøj, som ikke er en fysisk person, og som overtræder bestemmelserne i [færdselslovens] § 20, stk. 1, litra l), pålægges en bøde på

- a) 400 000 HUF (ca. 1 250 EUR) for alle køretøjer med en slagvolumen på op til 2 000 cm³,
b) 800 000 HUF (ca. 2 500 EUR) for alle køretøjer med en slagvolumen på over 2 000 cm³, eller
c) 200 000 HUF (ca. 625 EUR) for øvrige køretøjer.

2. Hvis en fysisk person overtræder bestemmelserne i [færdselslovens] § 20, stk. 1, litra l), ifalder denne en bøde på halvdelen af de i stk. 1 nævnte beløb.

[...]«

Twisten i hovedsagen og de præjudicielle spørgsmål

- 6 Benjámín Dávid Nagy er en ungarsk statsborger med bopæl i Ungarn, som den 16. maj 2013 hverken var arbejdstager i medfør af EU-retten eller havde sit sædvanlige opholdssted i udlandet.
- 7 Benjámín Dávid Nagys halvbror, som er en ungarsk statsborger med bopæl i Østrig, er partner i og juridisk repræsentant for selskabet Alpen-Reisen Horvath OG (herefter »Alpen-Reisen«), der er registreret i Østrig.
- 8 Ved aftale indgået den 3. december 2010 gav Alpen-Reisen Benjámín Dávid Nagy tilladelse til at benytte en personbil med østrigske nummerplader fra den 7. december 2010 indtil tilbagekaldelse af tilladelsen.
- 9 Benjámín Dávid Nagy rådede ikke permanent over dette køretøj, men benyttede det ved lejlighed, når hans halvbror bad ham om at udføre visse opgaver i forbindelse med Alpen-Reisens virksomhed. Selskabet afholdt udgifterne til køretøjets vedligeholdelse.
- 10 Den 16. maj 2013 førte Benjámín Dávid Nagy dette køretøj i Szombathely (Ungarn), da han blev genstand for en politikontrol. Under kontrollen forklarede Benjámín Dávid Nagy, at han havde lånt køretøjet af sin halvbror med henblik på at benytte det i Ungarn, men han kunne ikke på stedet fremvise den aftale, i henhold til hvilken han havde ret til at benytte det pågældende køretøj. Politibetjentene fjernede derfor køretøjets nummerplader og inddrog dets registreringsattest.

- 11 Ved afgørelse af 30. maj 2013 pålagde politiet i Szombathely (Szombathelyi Rendőrkapitányság) Benjámín Dávid Nagy en administrativ bøde på 400 000 HUF (ca. 1 250 EUR) for overtrædelse af reglerne for personer med bopæl i Ungarn om brug af køretøjer med udenlandsk nummerplade på ungarsk område.
- 12 Benjámín Dávid Nagy påklagede denne afgørelse til hovedpolitistationen. Til støtte for sin klage anførte han, at han havde en tilladelse fra sin halvbror til at føre det omhandlede køretøj, og at de ungarske retsfor skrifter, der lå til grund for bøden, var i strid med EU-retten, navnlig princippet om fri bevægelighed for personer. Han henviste i denne forbindelse til den sag, der efterfølgende har ført til kendelse Kovács (C-5/13, EU:C:2013:705), som på daværende tidspunkt var under behandling ved Domstolen, og som vedrørte samme ungarske lovgivning.
- 13 Ved afgørelse af 15. juli 2013 tiltrådte hovedpolitistationen afgørelsen fra politiet i Szombathely. Hovedpolitistationen fastslog bl.a., at Benjámín Dávid Nagy ikke havde kunnet fremvise et dokument på stedet, der godtgjorde den lovmæssige brug af køretøjet på nationalt område.
- 14 Benjámín Dávid Nagy har anlagt sag ved Szombathelyi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (forvaltnings- og arbejdsretten i Szombathely) til prøvelse af hovedpolitistationens afgørelse. Til støtte for sin sag har han gjort gældende, at færdselslovens § 20, stk. 1, litra l), og § 25/B, stk. 1, litra b), som hovedpolitistationens afgørelse af 15. juli 2013 er støttet på, er i strid med EU-retten. Han har i denne forbindelse vedlagt aftalen om tilladelse til at benytte det omhandlede køretøj, der blev indgået den 3. december 2010, og har oplyst, at han aldrig har udøvet erhvervsvirksomhed.
- 15 Den forelæggende ret udsatte hovedsagen indtil tidspunktet for afsigelsen af kendelse Kovács (C-5/13, EU:C:2013:705). I denne kendelse fastslog Domstolen, at artikel 45 TEUF skal fortolkes således, at den er til hinder for en lovgivning i en medlemsstat – der er den samme som den, der er omhandlet i hovedsagen – hvorefter i princippet alene køretøjer med en administrativt udstedt registreringsattest og nummerplader udstedt af samme medlemsstat må køre på vejnettet inden for denne medlemsstat, og hvor en i samme medlemsstat bosiddende person, som baseret på det forhold, at han anvender et køretøj, som er stillet til rådighed af hans arbejdsgiver, der har hjemsted i en anden medlemsstat, ønsker at påberåbe sig en fravigelse af denne bestemmelse, ved en politikontrol på stedet skal kunne føre bevis for, at vedkommende opfylder betingelserne for anvendelse af denne fravigelse, der er fastsat i den pågældende nationale lovgivning, idet vedkommende ellers, uden mulighed for fritagelse, umiddelbart pålægges en bøde svarende til den, der pålægges ved overtrædelse af registreringspligten.
- 16 Eftersom Kovács havde status af arbejdstager i EU-retlig forstand, besvarede Domstolen det spørgsmål, den var blevet forelagt af den forelæggende ret i nævnte sag, på baggrund af artikel 45 TEUF og ikke artikel 18 TEUF og 20 TEUF, som retten ligeledes havde anført i sin anmodning om præjudiciel afgørelse.
- 17 Efter genoptagelsen af hovedsagen har Benjámín Dávid Nagy anført yderligere oplysninger vedrørende de faktiske omstændigheder, hvorefter han efter anmodning fra sin halvbror regelmæssigt hjalp Alpen-Reisen som hjælpende familiemedlem med opgaver, der vedrørte selskabets virksomhed, og som nødvendiggjorde overskridelse af grænsen mellem Ungarn og Østrig, men som han udførte uden vederlag. Ifølge den forelæggende ret havde Benjámín Dávid Nagy til hensigt at udføre sådanne opgaver den dag, hvor politikontrollen fandt sted.
- 18 Det er på denne baggrund, at Szombathelyi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (forvaltnings- og arbejdsretten i Szombathely) har besluttet at udsætte sagen og forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:
 - »1) Skal artikel 18 TEUF fortolkes således, at den er til hinder for en medlemsstats lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, hvorefter hovedreglen er, at alene motorkøretøjer med en registreringsattest og nummerplader udstedt af administrative myndigheder i den pågældende

medlemsstat må køre på vejene i den medlemsstat, og en person med bopæl i denne medlemsstat, som i henhold til EU-retten ikke betragtes som arbejdstager, og som påberåber sig den undtagelse, der er fastlagt i den nævnte ordning, med den begrundelse, at den pågældende benytter et køretøj, som en økonomisk aktør med hjemsted i en anden medlemsstat har stillet til dennes rådighed, under en politikontrol på stedet skal kunne godtgøre, at de krav, der er fastlagt i den nævnte ordning i medlemsstaten, er opfyldt, da han ellers straks pålægges en bøde, som ikke kan være genstand for fritagelse, og hvis størrelse svarer til den bøde, der pålægges for tilsidesættelse af forpligtelsen til at indregistrere køretøjet?

- 2) Skal artikel 20, stk. 2, litra a), TEUF fortolkes således, at den er til hinder for en medlemsstats lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, hvorefter hovedreglen er, at alene motorkøretøjer med en registreringsattest og nummerplader udstedt af administrative myndigheder i den pågældende medlemsstat må køre på vejene i den medlemsstat, og en person med bopæl i denne medlemsstat, som i henhold til EU-retten ikke betragtes som arbejdstager, og som påberåber sig den undtagelse, der er fastlagt i den nævnte ordning, med den begrundelse, at den pågældende benytter et køretøj, som en økonomisk aktør med hjemsted i en anden medlemsstat har stillet til dennes rådighed, under en politikontrol på stedet skal kunne godtgøre, at de krav, der er fastlagt i den nævnte ordning i medlemsstaten, er opfyldt, da han ellers straks pålægges en bøde, som ikke kan være genstand for fritagelse, og hvis størrelse svarer til den bøde, der pålægges for tilsidesættelse af forpligtelsen til at indregistrere køretøjet?»

Om de præjudicielle spørgsmål

- 19 Med sine spørgsmål, som skal besvares samlet, ønsker den forelæggende ret nærmere bestemt oplyst, om artikel 18 TEUF og artikel 20, stk. 2, litra a), TEUF er til hinder for en national lovgivning, hvorefter i princippet alene køretøjer med en administrativt udstedt registreringsattest og nummerplader udstedt af en medlemsstat må køre på vejnettet inden for denne medlemsstat, og hvorefter en dér bosiddende person, som baseret på det forhold, at vedkommende anvender et køretøj, som er stillet til rådighed af køretøjets ejer, der har hjemsted i en anden medlemsstat, ønsker at påberåbe sig en fravigelse af denne bestemmelse, ved en politikontrol på stedet skal kunne føre bevis for, at vedkommende opfylder betingelserne for anvendelse af denne fravigelse, der er fastsat i den pågældende nationale lovgivning, idet vedkommende ellers, uden mulighed for fritagelse, umiddelbart pålægges en bøde svarende til den, der pålægges ved overtrædelse af registreringspligten.
- 20 Indledningsvis bemærkes, at selv om den forelæggende ret formelt set har begrænset sine spørgsmål til fortolkningen af artikel 18 TEUF og artikel 20, stk. 2, litra a), TEUF, er en sådan omstændighed ikke til hinder for, at Domstolen oplyser den om alle de momenter angående fortolkningen af EU-retten, som kan være til nytte ved afgørelsen af den sag, som verserer for den, uanset om denne ret henviser til dem i disse spørgsmål (jf. i denne retning domme ING. AUER, C-251/06, EU:C:2007:658, præmis 38, og van Putten m.fl., C-578/10 – C-580/10, EU:C:2012:246, præmis 23).
- 21 De forelagte spørgsmål skal således besvares på baggrund af alle bestemmelser i traktaten og den afledte ret, der kan være relevante for det rejste problem (jf. i denne retning domme Mutsch, 137/84, EU:C:1985:335, præmis 10, og van Putten m.fl., C-578/10 – C-580/10, EU:C:2012:246, præmis 24).
- 22 Det fremgår af de for Domstolen fremlagte sagsakter, at Benjámín Dávid Nagy som bosiddende i Ungarn på det ungarske vejnet benyttede et køretøj, som var registreret i en anden medlemsstat, og som han havde lånt vederlagsfrit af det østrigske selskab Alpen-Reisen, som Benjámín Dávid Nagys halvbror er partner i og juridisk repræsentant for.

- 23 Som Europa-Kommissionen med rette har anført, har Domstolen imidlertid allerede med hensyn til udlån mellem statsborgere, der er bosiddende i forskellige medlemsstater, fastslået, at et vederlagsfrit grænseoverskridende udlån af et motorkøretøj udgør kapitalbevægelser som omhandlet i artikel 63 TEUF (jf. i denne retning dom van Putten m.fl., C-578/10 – C 580/10, EU:C:2012:246, præmis 28 og 36).
- 24 Da artikel 63 TEUF finder anvendelse og fastsætter særlige regler om forbud mod forskelsbehandling, finder artikel 18 TEUF således ikke anvendelse (jf. i denne retning dom Missionswerk Werner Heukelbach, C-25/10, EU:C:2011:65, præmis 19).
- 25 Under disse omstændigheder skal de forelagte spørgsmål først behandles i lyset af artikel 63 TEUF og dernæst, hvis det er relevant, i forhold til artikel 20, stk. 2, litra a), TEUF.
- 26 I denne forbindelse bemærkes, at bl.a. det forhold, at en medlemsstat træffer foranstaltninger, som kan afholde medlemsstatens borgere fra at optage lån i andre medlemsstater, udgør restriktioner for kapitalbevægelser i henhold til artikel 63, stk. 1, TEUF (jf. i denne retning domme Kommissionen mod Belgien, C-478/98, EU:C:2000:497, præmis 18, og van Putten m.fl., C-578/10 – C-580/10, EU:C:2012:246, præmis 40).
- 27 I præmis 29 i kendelse Kovács (C-5/13, EU:C:2013:705), der vedrørte den samme ungarske lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, fastslog Domstolen, at følgerne af denne lovgivning svarer til at opretholde en forpligtelse til at indregistrere køretøjet i Ungarn.
- 28 I henhold til denne lovgivning skal en fører som sagsøgeren i hovedsagen således konstant være i besiddelse af de dokumenter, der godtgør, at betingelserne for at fravige registreringspligten er opfyldt, idet vedkommende ellers pålægges en bøde svarende til den, der pålægges ved overtrædelse af registreringspligten. En sådan sanktion er åbenbart uforholdsmæssig i forhold til den i hovedsagen omhandlede overtrædelse, som tydeligvis er en mindre alvorlig overtrædelse end den, der består i at undlade at indregistrere et køretøj (jf. i denne retning kendelse Kovács, C-5/13, EU:C:2013:705, præmis 25 og 28).
- 29 I denne forbindelse bemærkes, at den situation, hvor en i Ungarn bosiddende person, der på vejnettet i denne medlemsstat benytter et køretøj, der er registreret i Ungarn og stillet vedkommende vederlagsfrit til rådighed, er objektivt sammenlignelig med den situation, hvor den samme person på de samme betingelser benytter et køretøj, der er registreret i en anden medlemsstat. Brugen af et køretøj, der er udlånt vederlagsfrit, er imidlertid ikke underlagt de betingelser, der er nævnt i denne doms foregående præmis, når der er tale om et køretøj, der er registreret i Ungarn.
- 30 Medmindre det køretøj, der er registreret i en anden medlemsstat, således i det væsentlige skal anvendes varigt på Ungarns område eller faktisk anvendes på denne måde, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve, udgør en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede en restriktion for kapitalens frie bevægelighed som omhandlet i artikel 63, stk. 1, TEUF (jf. i denne retning dom van Putten m.fl., C-578/10 – C 580/10, EU:C:2012:246, præmis 50).
- 31 Det følger af Domstolens faste praksis, at en sådan restriktion for en af de ved EUF-traktaten sikrede grundlæggende friheder kun kan tillades, hvis den har et lovligt formål, som er foreneligt med denne traktat og er begrundet i tvingende almene hensyn. Hertil kræves desuden, at anvendelsen af en sådan foranstaltning skal være egnet til at sikre gennemførelsen af det pågældende mål og ikke går ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål (jf. bl.a. kendelse Kovács, C-5/13, EU:C:2013:705, præmis 31 og den deri nævnte retspraksis).

- 32 Domstolen fastslog imidlertid i præmis 34 i kendelse Kovács (C-5/13, EU:C:2013:705), at selv om en lovgivning som den i hovedsagen omhandlede synes egnet til at sikre virkeliggørelsen af målet om at bekæmpe skattesvig på området for registreringsafgifter og motorkøretøjsafgifter, skal den ikke desto mindre anses for at gå ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.
- 33 I lighed med de faktiske omstændigheder, der gav anledning til kendelse Kovács (C-5/13, EU:C:2013:705), er der ikke noget forhold i de for Domstolen fremlagte sagsakter, der kan begrunde den konklusion, at målet om at bekæmpe skattesvig under de i hovedsagen omhandlede omstændigheder alene kan nås, såfremt de dokumenter, der godtgør, at betingelserne for at fravige registreringspligten er opfyldt, kan fremvises på selve det tidspunkt, hvor færdselskontrollen foretages, idet der ellers pålægges en bøde svarende til den, der pålægges ved overtrædelse af registreringspligten, og at et sådant mål ikke længere kan nås, såfremt disse dokumenter som i tilfældet i hovedsagen fremvises inden for en kort frist efter denne kontrol (kendelse Kovács, C-5/13, EU:C:2013:705, præmis 35).
- 34 Hvad angår de begrundelser, som den ungarske regering har anført i sit skriftlige indlæg med hensyn til færdselskontrollernes effektivitet, skal det bemærkes, at der i henhold til den i hovedsagen omhandlede nationale lovgivning pålægges en bøde af et betydeligt beløb specifikt med henblik på at sanktionere manglende overholdelse af registreringspligten. En sådan foranstaltning går imidlertid ud over, hvad der er nødvendigt for at nå målet om færdselskontrollernes effektivitet (jf. i denne retning kendelse Kovács, C-5/13, EU:C:2013:705, præmis 38).
- 35 I denne henseende har den ungarske regering gjort gældende, at kravet om, at restriktionen skal være forholdsmæssig, som ifølge Domstolen ikke var opfyldt i den sag, der førte til kendelse Kovács (C-5/13, EU:C:2013:705), er opfyldt under omstændigheder som omhandlet i hovedsagen, hvor der er tale om en »unionsborger« som omhandlet i artikel 20 TEUF, som ikke er en »arbejdstager« som omhandlet i artikel 45 TEUF. Muligheden for den kontrol, som foretages af de kompetente nationale myndigheder, bliver mindre, og risikoen for omgåelse af den i hovedsagen omhandlede nationale lovgivning, nærmere bestemt betingelserne for fritagelse for registreringspligten i færdselslovens § 25/B, øges i tilfælde, hvor unionsborgeren ikke er arbejdstager. En sådan forskel på situationen for så vidt angår arbejdstagere og andre unionsborgere med hensyn til muligheden for at foretage kontrol, forudsat at denne foreligger, kan imidlertid ikke i noget tilfælde med henvisning til målet om færdselskontrollernes effektivitet begrunde, at der pålægges en bøde som omhandlet i denne nationale lovgivning.
- 36 Det fremgår af de ovenstående bemærkninger, at den i hovedsagen omhandlede lovgivning ikke overholder princippet om kapitalens frie bevægelighed som omhandlet i artikel 63 TEUF, og det er således ikke relevant at besvare de forelagte spørgsmål, der vedrører artikel 20, stk. 2, litra a), TEUF.
- 37 Følgelig skal de forelagte spørgsmål besvares med, at artikel 63, stk. 1, TEUF er til hinder for en national lovgivning, hvorefter i princippet alene køretøjer med en administrativt udstedt registreringsattest og nummerplader udstedt af en medlemsstat må køre på vejnettet inden for denne medlemsstat, og hvorefter en dér bosiddende person, som baseret på det forhold, at vedkommende anvender et køretøj, som er stillet til rådighed af køretøjets ejer, der har hjemsted i en anden medlemsstat, ønsker at påberåbe sig en fravigelse af denne bestemmelse, ved en politikontrol på stedet skal kunne føre bevis for, at vedkommende opfylder betingelserne for anvendelse af denne fravigelse, der er fastsat i den pågældende nationale lovgivning, idet vedkommende ellers, uden mulighed for fritagelse, umiddelbart pålægges en bøde svarende til den, der pålægges ved overtrædelse af registreringspligten.

Sagens omkostninger

- 38 Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den forelæggende ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagens omkostninger. Bortset fra nævnte parters udgifter kan de udgifter, som er afholdt i forbindelse med afgivelse af indlæg for Domstolen, ikke erstattes.

På grundlag af disse præmisser kender Domstolen (Syvende Afdeling) for ret:

Artikel 63, stk. 1, TEUF er til hinder for en national lovgivning, hvorefter i princippet alene køretøjer med en administrativt udstedt registreringsattest og nummerplader udstedt af en medlemsstat må køre på vejnettet inden for denne medlemsstat, og hvorefter en dér bosiddende person, som baseret på det forhold, at vedkommende anvender et køretøj, som er stillet til rådighed af køretøjets ejer, der har hjemsted i en anden medlemsstat, ønsker at påberåbe sig en fravigelse af denne bestemmelse, ved en politikontrol på stedet skal kunne føre bevis for, at vedkommende opfylder betingelserne for anvendelse af denne fravigelse, der er fastsat i den pågældende nationale lovgivning, idet vedkommende ellers, uden mulighed for fritagelse, umiddelbart pålægges en bøde svarende til den, der pålægges ved overtrædelse af registreringspligten.

Underskrifter